

П'ять копійок

Галина Мирослава

— Хто загубив п'ять копійок? — запитала Руслана Зіновіївна, підіймаючи монетку з підлоги.

— Я, — вигукнув Михайлик.

Він швидко підбіг до виховательки, а, побачивши лише одну монетку, розчаровано пробелькотів:

— А я згубив п'ять копійок.

— Так тут і є п'ять, — здивовано проторохкотіла Руслана Зіновіївна.

— Так це ж одна, — буркнув Михайлик.

— Ти мав на увазі п'ять монеток?

— Так, — підтвердив хлопчик.

— А я подумала про номінал. Бачиш, отут намальована цифра 5. Це номінальна вартість. Якщо якась річ коштує 5 копійок, ти за неї платиш оцю одну монетку, але вартістю 5 копійок. Я можу взяти 5 монеток по одній копійці. Дивись, — і вихователька вийняла з шухляди в столі, за який часом сідає, одну копійку та продовжила пояснювати, що п'ять монеток по одній копійці — це теж п'ять копійок.

Михась усміхнувся й впевнено повідомив:

— Я вже вмію рахувати. П'ять — це чотири додати один.

— А монетки номіналом 4 копійки не виготовляють, є 1 копійка, 2 копійки, тоді 5 копійок, 10 копійок, а далі йдуть ще більші числа. Можна 5 копійок отримати з двох монеток по дві копійки та однієї копійчаної монетки. А які монетки ти мав? — намагалась уточнити Руслана Зіновіївна.

Михайлик знизав плечима. Він не міг пригадати, що на тих монетках було викарбовано.

— А пригадуєш, якого вони були розміру? — поспитала

Руслана Зіновіївна й відразу дістала зі своєї вишитої торбинки гаманець.

Звідти на стіл посипались монетки.

Михайлик тут же пальчиком вказав на дві монетки: 10 копійок та 10 гривень. А тоді здивовано протараторив:

— Тут написано 10. І на іншій 10. А вони різні!

— О, — вивела протяжним голосом вихователька, — Бувають копійки, вони завжди металеві, а бувають для гривень не лише паперові гроші, а й монети. Ось ця маленька монетка має вартість 10 копійок, а велика монета — то вже 10 гривень.

Несподівано до них підбігла вкрай збуджена Єва, щось лепечучи, вони розібрали лише останні слова з її речення:

— Отут, отут.

Обоє, як вихователька, так і Михайлик, майже одночасно обернулися до дівчинки, що тримала в руках коробочку. Єва поставила скриньку на виховательський стіл та обережно підняла кришечку. Усередині, на самому дні, лежали п’ять блискучих монеток. Єва вкрилась рум’янцем, а Михайлик аж засяяв від радості.

— Можна вийняти? — поспитала Руслана Зіновіївна, звертаючись до хлопчика. Він кивнув, а в руках виховательки опинились дві монетки по 50 копійок, всі решта були по одній, проте різним номіналом: 5 копійок, 10 копійок, 10 гривень і 5 гривень.

— Круті монетки, — протискуючись до столу, прожебонів Матвійко.

— Не всі круті, — вставив свої 5 копійок Михайлик, — Оця, — і вказав на 10 гривень, — крутиться погано. Я перевіряв. Руслана Зіновіївна усміхнулась, однак не стала цього разу надокучати поясненнями. Про те, що насправді означає слово “крутий”, вона розповість наступного разу.